

[G1vb] Dat .xxv. capittel:

Hoe de grave aen den keyser oorlof nam, ende hoe heer Jans moeder haer soon wert kennende.

Doen de grave by den keyser een wijltijts geweest hadde, zoo heeft hy ten lesten aen den keyser oorlof begheert [ende]¹ heeft hem ende alle de heeren grootelijck ghedanckt van de eere die zy hem bewesen hadden. Doen de keyser hoorde dat hy daer niet langer blijven en wilde, zoo heeft hy hem groote giften geschoncken ende bevolen, wanneer dat hy by zijnen sone quam, dat hy hem alle saeken soude te kennen geven, ende hem daer nae stellen² om zijn dochter te trouwen, want hy thuwelijck niet langer achterhouden en wilde.

De graeve danckte den keyser van zijns soons wegghen ende is also vanden keyser ghescheyden.

Dit willen wy nu laten blijven ende schrijven voort van heer Jan, die zoo eerlijc in des conincx hove diende dat hy wert voor snijder³ van zijnder moeder, des conincx suster.

Soo gheschiedet op een tijdt dat hy voor zijn moeder diende, ende zy werdt aen zijn handt siende een vingerlinck twelck zy hadde gegeven zijnen vader, daer hy van haer scheide.⁴ Zy werdt het kennende. Doen en conde zy haer nauwelijck ondthouden, zy en soude van haer selven ghegaen hebben.

Zoo haest de maeltijdt was ghedaen, zoo heeft zy heer Jan secreetelijck in haer camer ontbooden ende heeft gheseydt: “Eedel ridder, ick soude wel begeeren te weten, wilde ghijt my berichten, hoe ghy aen dat vingerlinck ghecomen zijdt, twelck ghy aen uwen vingher draecht.”

1. Ontbreekt in Muller [1590].

2. ende hem daer nae stellen: en zich gereed maken

3. voor snijder: een vertrouwensfunctie omdat de makkelijkste manier om iemand om het leven te brengen vergiftiging van eten en drinken was. De voorsnijder sneed niet alleen het vlees in kleine stukjes of dunne plakjes, hij proefde ook of het vlees goed was. Evenzo was er een voordrinker die de wijn schonk en proefde. Gebruikelijk ook was dat er edelstenen op tafel lagen die een alarmsignaal afgaven als er gif in de buurt kwam.

4. daer hy van haer scheide: bij hun afscheid

Heer Jan antwoorde: “De grave die dit vingherlinck plach te dragen, heb ick in eenen camp met mijnen swaerde doot gheslaghen.”

Des conincx suster dit hoorende, wert seer bleeck ende ongedaen van rouwe als oft zy ghestorven soude hebben, ende zeyde: “Ic [mane]⁵ u by uwer trouwen ende uwer ridderschappen dat ghy my [G2ra] hier af de waerheyt wilt segghen!”

Als heer Jan sach dat zy zoo ontstelt wert, zo sprack hy: “Vrouwe, de waerheyt en can ick u niet langher verswijghen. De grave Robrecht dat is mijn vader, ende ghy mijn moeder.” Ende hy vertelde haer hoe hy in des keyzers hoff te vondelinghe gheleyt werdt, ende hoe hi aende kennisse van sijn vader quam, ende waeromme dat hy gecomen was by den coninck om te dienen.

Als de moeder dit altesamen ghehoort hadde, zoo wert zy zoo seer verblijt dat zy van haer selven ginck. Maer heer Jan heeftse in sijn armen ghehouden. Doen zy tot haer selven quam, sloech zy haer ooghen ten hemel ende danckte onsen Heere dat Hy haer de eere hadde ghedaen dat zi haer kindt voor haer doot mochte sien, ende heeft haer soon met overvloedige tranen ghecust ende sijn aengesicht daer mede beduwet⁶ sonder eenich woort te spreken. Ten lesten doen zy tot haer selven quam, heeft zi aldus ghesprooken: “O, mijn beminde soone, mocht ick nu uwen vader eens aenschouwen, zo waer ic te vreden dat my onse Heere haelde.”

Heer Jan die sprac ende zeyde: “Beminde moeder, zijdt te vreden! Ick hoope den tijt noch corts te leven dat ghy mijnen vader tot uwen wille hebben sult. Maer ic bidde u dat ghy niemant van onse saken vermanen⁷ en wilt voor dat wy tot onser meni[n]gen⁸ gecomen zijn.”

Twelc hem sijn moeder beloofde te doen.

5. Muller [1590]: Ic nam

6. beduwet: bedauwd

7. vermanen: informeren

8. Muller [1590]: menigen